

[Victor Pürschel.]

med, at saa vidt jeg kan se, er Barnet ikke levedygtigt, saa der er Haab om, at han kan slippe med Barselsfødsomkostningerne.

Statsministeren (Stauning): Jeg vil endnu kun gøre nogle enkelte Bemærkninger, idet jeg forudsætter, at det sidste Indlæg ellers var tænkt som Afslutning.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Gregersen i, at man ikke skal opgve Haabet, naar man ønsker at skabe noget godt ud af et foreliggende Forslag, og jeg haaber, at det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, der hidtil har været uvenskabeligt indstillede over for Forslaget, vil forsøge at sætte sig ind i dets Idé og medvirke til at tilvejebringe det bedst mulige Resultat.

Jeg-maa sige et Par Ord i Anledning af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Hartel har fremsat. Jeg maa sige med Hensyn til hans Bemærkninger om § 17, at her tænkes jo ikke Realitetsændringer foretaget, det er en à jour-Føring af Sprogbrugen efter den Lovgivning, som er gennemført under den hidtil eksisterende Grundlov. Skulde der i saa Henseende have indsnæget sig Ord eller Udtryk, som ikke dækker det, der er Meningen, er det naturligt, at man søger at rette det, og det vil formentlig ske ved den Forhandling, der nu finder Sted. Det ærede Medlem nævnte i saa Henseende navnlig, at der var Forskel paa Embedsindtægt og Lønningsindtægt. Det Spørgsmaal er allerede fremført over for Finansministeriet for at faa klaret, hvordan man ser paa dette Problem dér.

Dernæst nævnte det ærede Medlem, at der synes at være en Nydannelse med Hensyn til § 22, hvor der er Tale om, at Kongen kan opløse Rigsdagen, og at saa nye Valg skal afholdes inden 2 Maaneder og Rigsdagen træde sammen senest en Maaned efter, at Valg har fundet Sted. Der er ikke tilset nogen som helst Ændring i hidtil bestaaende Forhold. Der har ikke bestaaet nogen saadan Regel før, da vi ikke har haft „Den forenede Rigsdag“ før. Det, der har foreligget for Forfatterne til denne Bestemmelse, er det faktiske Forhold, at Tanken om at opløse Rigsdagen fra Kongens Side kunde falde paa et saadant Tidspunkt, at der nødvendigvis maa være 4—5—6 Uger eller noget lignende, før Valgene finder Sted, og derfor staa der, at „senest inden 2 Maaneder“ skal Valg afholdes. Naar der saa er sagt, at der derefter kan hengaa en Maaned efter Valgene, skyldes det den i snart 20 Aar bestaaende Valgopgørelsesord-

ning, som medfører, at det varer mindst 21 Dage at faa opgjort Resultatet af et Folkevalgsvalg. Følgelig kan man ikke bestemme, at Rigsdagen skal komme ind før cirka senest en Maaned efter Valget. Om man kan reducere dette med nogle Uger, har jeg ikke det mindste imod det. Men Tanken er altsaa blot at give de absolut nødvendige Frister i den Henseende.

Dernæst har det ærede Medlem og tidligere det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen fremdraget et Spørgsmaal, som unægtelig ikke har været til Behandling, som ikke har fundet Udtryk i Kommissionsbetænkningen eller Forslaget, om Kongens Adgang til at appellere en Lov til Folkeafstemning. Jeg maa sige, at dette Spørgsmaal kan naturligvis som alle andre drages med ind under Forhandlingen. For saa vidt det Parti, det ærede Medlem repræsenterer, har indsendt en Skrivelse til Kommissionen, er den naturligvis forelagt Kommissionen, men vi har i al Almindelighed holdt os fra at ændre ved de Paragraffer, der angaar Kongemagten. Jeg vil ogsaa tro, at en Ændring af den Art, som det ærede Medlem her har nævnt, vilde være lidet heldig, saa vidt jeg umiddelbart kan bedømme den, thi den vilde give Kongen en Adgang til at blande sig i politiske Spørgsmaal, som den danske Konge heldigvis, saa længe jeg kan huske tilbage, har ønsket at være fritaget for.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Hartel, at i § 40 skulde der være gjort Indskrænkninger med Hensyn til den almindelige Debat ved Rigsdagens Aabning. Dette har i alt Fald ikke været Hensigten. Der staa ogsaa udtrykkeligt i § 40, at efter Aabningstalen og efter at Statsregnskabet er forelagt, finder der en almindelig Forhandling Sted om Rigets Forhold; det maa vel rumme alt muligt, som Medlemmerne kan have Lyst til at udtale sig om. Jeg kan ikke se, der deri er nogen Art af Indskrænkning. Om vi skal have Spørgetimer, er jo et Spørgsmaal, som ligger uden for Grundloven. Det har været drøftet tidligere ved Forhandlinger mellem Partierne, men er hidtil blevet afvist som noget, man ikke vilde have. Hvis man vil tage det op igen, saa for mig gerne. Saa vilde det ærede Medlem mene, at der til Bestemmelsen om, at Den forenede Rigsdag kun kan træffe Beslutning, naar over Halvdelen af Medlemmerne er til Stede og deltager i Afstemningen, skulde føjes en Bestemmelse om, at begge Ting skulde være repræsenteret. Dette tror jeg dog er en umulig Bestem-